

Visszaesés a bűnbe

[2011. március]

Az ember végül önlerontó Káin –
olcsó drogokkal nyújtja napjait,
nem sír nagy eszmék böszme mondókáin,
sorsán kívül semmit se hagyva itt,

mert senki sem megy tönkre rongy mókáin,
repedt dala hölgyet sem andalít,
hiszen csupán a bőrbe vont csók fáin,
s nem fűt a tűz, mit bamba marha szít...

Hát szívni kell, vagy reszketeg lohadni –
parázs halált életté szórni szét,
miképp lopottat, összecsórt izét...

S míg mozdonyunk holtvágányra tolat ki,
jó volna még rohadtul lenni tán –
vagy lerogyni egy színpadon, bután.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Kovács András Ferenc - Tompa Gábor

Látó Szépirodalmi Folyóirat